2024/3115

16.12.2024

UREDBA (EU) 2024/3115 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 27. novembra 2024

o spremembi Uredbe (EU) 2016/2031 v zvezi z večletnimi programi preiskav, uradnimi obvestili o navzočnosti nadzorovanih nekarantenskih škodljivih organizmov, začasnimi odstopanji od prepovedi uvoza in posebnih uvoznih zahtev ter določitvijo postopkov za njihovo odobritev, začasnimi uvoznimi zahtevami za zelo tvegane rastline, rastlinske proizvode in druge predmete, določitvijo postopkov za uvrščanje zelo tveganih rastlin na seznam, vsebino fitosanitarnih spričeval in uporabo rastlinskih potnih listov ter v zvezi z nekaterimi zahtevami glede poročanja za razmejena območja in preiskave v zvezi s škodljivimi organizmi ter o spremembi Uredbe (EU) 2017/625 v zvezi z nekaterimi uradnimi obvestili o neskladnosti

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 43(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ([1]),

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ([2]),

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Za pravilno izvajanje Uredbe (EU) 2016/2031 Evropskega parlamenta in Sveta ([3]) so potrebne večja jasnost, preglednost in skladnost, saj so zdrave rastline bistvene za trajnostno kmetijsko in vrtnarsko proizvodnjo ter prispevajo k zanesljivi preskrbi s hrano in varnosti hrane ter varstvu okolja pred škodljivimi organizmi.

(2) Uredba (EU) 2016/2031 določa pravila o ukrepih varstva pred škodljivimi organizmi rastlin. Navedena pravila vključujejo razvrščanje in uvrščanje nadzorovanih škodljivih organizmov na sezname, zahteve glede vnosa nekaterih rastlin, rastlinskih proizvodov in drugih predmetov na ozemlje Unije in njihove premike po njem, preiskave, uradna obvestila o izbruhih, ukrepe za izkoreninjenje škodljivih organizmov, če je ugotovljena njihova navzočnost na ozemlju Unije, in izdajo spričeval.

(3) Poleg tega Uredba (EU) 2016/2031 vsebuje številne zahteve glede poročanja na področjih vzpostavitve razmejenih območij in preiskav karantenskih škodljivih organizmov za Unijo, prednostnih škodljivih organizmov in karantenskih škodljivih organizmov za varovana območja. Te zahteve glede poročanja imajo ključno vlogo pri zagotavljanju ustreznega spremljanja in pravilnega izvrševanja zakonodaje. Vendar je treba te zahteve racionalizirati in poenostaviti v skladu s sporočilom Komisije z dne 16. marca 2023 z naslovom „Dolgoročna konkurenčnost EU: pogled v obdobje po letu 2030“ ter spodbujati usklajene, standardizirane in digitalizirane postopke, da se zagotovi, da te zahteve izpolnjujejo predvideni namen, in da se zmanjša birokracija ter obenem omejita upravno in finančno breme.

(4) V skladu s členom 18(6) Uredbe (EU) 2016/2031 morajo države članice Komisijo in druge države članice do 30. aprila vsako leto uradno obvestiti o številu in lokaciji vzpostavljenih razmejenih območij, zadevnih škodljivih organizmih in ustreznih ukrepih, sprejetih v preteklem koledarskem letu.

([1]) UL C, C/2024/1588, 5.3.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/1588/oj.

([2]) Stališče Evropskega parlamenta z dne 24. aprila 2024 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 18. novembra 2024.

([3]) Uredba (EU) 2016/2031 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. oktobra 2016 o ukrepih varstva pred škodljivimi organizmi rastlin, spremembi uredb (EU) št. 228/2013, (EU) št. 652/2014 in (EU) št. 1143/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi direktiv Sveta 69/464/EGS, 74/647/EGS, 93/85/EGS, 98/57/ES, 2000/29/ES, 2006/91/ES in 2007/33/ES (UL L 317, 23.11.2016, str. 4).

(5) Izkušnje z uporabo Uredbe (EU) 2016/2031 so pokazale, da je za usklajevanje fitosanitarne politike na ravni Unije učinkoviteje, da se o razmejenih območjih uradno obvešča takoj po njihovi vzpostavitvi. Če država članica druge države članice, Komisijo in izvajalce poslovnih dejavnosti takoj uradno obvesti o razmejenih območjih, to prispeva k večji ozaveščenosti glede navzočnosti in širjenja zadevnega škodljivega organizma ter k odločanju o nadaljnjih ukrepih, ki jih je treba sprejeti. Zato je primerno, da se v člen 18(6) Uredbe (EU) 2016/2031 vključi obveznost držav članic, da Komisijo in druge države članice o razmejenih območjih uradno obvestijo takoj po njihovi vzpostavitvi, skupaj z zadevnimi škodljivimi organizmi in ustreznimi sprejetimi ukrepi. Taka obveznost ne bi pomenila novega upravnega bremena, saj je že določena v Prilogi I, točka 7.1, k Izvedbeni uredbi Komisije (EU) 2019/1715 ([4]), ki jo uporabljajo vse države članice. Določitev te obveznosti v členu 18(6) Uredbe (EU) 2016/2031 bi še povečala jasnost glede veljavnih pravil o razmejenih območjih, pri čemer se razume, da bi bilo treba zadevno obveznost iz Izvedbene uredbe (EU) 2019/1715 odpraviti, da se prepreči prekrivanje zadevnih določb.

(6) Poleg tega in kot so pokazale izkušnje pri uporabi člena 18(6) Uredbe (EU) 2016/2031, obveznost držav članic, da Komisijo in druge države članice do 30. aprila vsako leto uradno obvestijo o številu in lokaciji vzpostavljenih razmejenih območij, zadevnih škodljivih organizmih in ustreznih ukrepih, sprejetih v preteklem koledarskem letu, samo povečuje upravno breme in nima praktične vrednosti obveznosti takojšnjega uradnega obvestila o razmejenih območjih. Ustrezno določbo bi zato bilo treba črtati iz navedenega člena.

(7) Za racionalizacijo obveznosti poročanja in večjo digitalizacijo poročanja bi bilo treba takojšnje uradno obvestilo o razmejenih območjih poslati prek elektronskega sistema uradnega obveščanja iz člena 103 Uredbe (EU) 2016/2031. Zaradi uskladitve bi bilo treba uradna obvestila po tem, ko se ugotovi prisotnost zadevnega škodljivega organizma v varovalnem pasu iz člena 19(2), in preklic razmejenih območij iz člena 19(4) navedene uredbe posredovati tudi prek tega elektronskega sistema uradnega obveščanja.

(8) Izkušnje so pokazale, da države članice v nekaterih primerih potrebujejo pomoč strokovnjakov, da lahko hitro ukrepajo proti novim izbruhom določenih škodljivih organizmov na svojem ozemlju. Zato bi bilo treba ustanoviti ekipo Unije za izredne razmere na področju zdravja rastlin (v nadaljnjem besedilu: ekipa), ki bi državam članicam na njihovo zahtevo v nujnih primerih pomagala pri ukrepih v zvezi s karantenskimi škodljivimi organizmi za Unijo, ki jih je treba sprejeti na podlagi členov 10 do 19, 27 in 28 Uredbe (EU) 2016/2031, in ukrepih, ki jih je treba sprejeti na podlagi člena 30 navedene uredbe. Da bi ozemlje Unije zaščitili pred morebitnimi izbruhi v tretjih državah, ki mejijo na ozemlje Unije ali zanj predstavljajo neposredno fitosanitarno tveganje, bi lahko bila ekipa na voljo, da na zahtevo ene ali več držav članic in zadevne tretje države tudi tretjim državam v nujnih primerih pomaga v zvezi z izbruhi karantenskih škodljivih organizmov za Unijo in škodljivih organizmov, za katere veljajo ukrepi, sprejeti na podlagi člena 30 navedene uredbe, na njihovem ozemlju.

(9) Da bo ekipa ustrezno delovala, bi bilo treba določiti pravila o njenem imenovanju, sestavi in financiranju s strani Komisije. Za zagotovitev boljšega usklajevanja in učinkovitosti bi morala člane ekipe imenovati Komisija po posvetovanju z zadevnimi državami članicami ali tretjimi državami, in sicer izmed strokovnjakov, ki jih predlagajo države članice, pri čemer bi morali biti ti strokovnjaki specializirani za različna področja, povezana z zdravjem rastlin.

(10) V skladu s členom 22(3), členom 24(2) in členom 34(2) Uredbe (EU) 2016/2031 morajo države članice Komisiji in drugim državam članicam do 30. aprila vsako leto poročati o rezultatih preiskav, ki so bile opravljene v preteklem koledarskem letu, glede navzočnosti nekaterih škodljivih organizmov na ozemlju Unije, in sicer karantenskih škodljivih organizmov za Unijo, škodljivih organizmov, za katere veljajo ukrepi, sprejeti na podlagi členov 29 in 30 navedene uredbe, prednostnih škodljivih organizmov in karantenskih škodljivih organizmov za varovano območje. Poleg tega člen 23(2) Uredbe (EU) 2016/2031 določa, da morajo države članice o svojih večletnih programih preiskav ob njihovem sprejetju na zahtevo uradno obvestiti Komisijo in druge države članice. Za racionalizacijo obveznosti poročanja in večjo digitalizacijo poročanja bi bilo treba zadevne člene spremeniti tako, da se določi, da bo treba ta uradna obvestila predložiti prek elektronskega sistema uradnega obveščanja iz člena 103 navedene uredbe.

([4]) Izvedbena uredba Komisije (EU) 2019/1715 z dne 30. septembra 2019 o pravilih za delovanje sistema upravljanja informacij za uradni nadzor in njegovih sistemskih komponent (uredba o IMSOC) (UL L 261, 14.10.2019, str. 37).

(11) V skladu s členom 23(1), tretji pododstavek, Uredbe (EU) 2016/2031 se večletni programi preiskav sprejmejo za obdobje od pet do sedem let. Zaradi obvladovanja izzivov pri izvajanju večletnih programov preiskav in zmanjšanja upravnega bremena za pristojne organe bi bilo treba to obdobje podaljšati na deset let, te programe pa bi bilo treba pregledovati in posodabljati.

(12) Člen 30(1), drugi pododstavek, Uredbe (EU) 2016/2031 določa, da kadar Komisija ugotovi, da škodljivi organizem izpolnjuje merila v zvezi s škodljivimi organizmi, ki niso uvrščeni na seznam karantenskih škodljivih organizmov za Unijo, iz pododdelka 2 oddelka 3 Priloge I k navedeni uredbi, z izvedbenimi akti takoj sprejme ukrepe za omejeno obdobje v zvezi s tveganji, ki jih predstavlja ta škodljivi organizem.

(13) Med izvajanjem te določbe so nekatere države članice izrazile dvome glede natančnega obsega pojma „ukrepi“, zlasti pa glede tega, ali zajema ukrepe, sprejete v okviru uvoza ali notranjega premika blaga, da bi se preprečila vnos zadevnega škodljivega organizma na ozemlje Unije in njegovo širjenje. Zato bi bilo treba zaradi pravne jasnosti in popolnosti člen 30(1) Uredbe (EU) 2016/2031 spremeniti tako, da izrecno navaja, da lahko navedeni ukrepi vključujejo prepoved vnosa zadevnega škodljivega organizma na ozemlje Unije, njegovih premikov po njem oziroma njegovega posedovanja, razmnoževanja ali izpusta na njem ter zahteve glede vnosa rastlin, rastlinskih proizvodov in drugih predmetov na ozemlje Unije ter njihovih premikov po njem. Vendar je na podlagi členov 8 in 48 navedene uredbe še naprej mogoče odobriti odstopanja od teh prepovedi, kadar je to na primer potrebno za ustrezne raziskave ali dejavnosti žlahtnjenja v zvezi z odpornostjo ali toleranco.

(14) Člen 41 Uredbe (EU) 2016/2031 določa zahtevo, da je treba preprečevati navzočnost karantenskih škodljivih organizmov za Unijo na rastlinah, rastlinskih proizvodih ali drugih predmetih. Odstavek 4 navedenega člena določa, da če so bile pri vnosu rastlin, rastlinskih proizvodov ali drugih predmetov na ozemlje Unije ali njihovih premikih po tem ozemlju kršene določbe odstavka 1 navedenega člena, morajo države članice sprejeti potrebne ukrepe iz zakonodaje Unije o uradnem nadzoru ter Komisijo in druge države članice prek elektronskega sistema uradnega obveščanja iz člena 103 navedene uredbe o tem uradno obvestiti.

(15) Vendar v členu 37 Uredbe (EU) 2016/2031, ki se nanaša na ukrepe za preprečevanje navzočnosti nadzorovanih nekarantenskih škodljivih organizmov (NNŠO) na rastlinah za saditev, ki ob njihovem vnosu na ozemlje Unije ali premikih po njem presega določene pragove, ni nobene zahteve po uradnem obveščanju o neskladnosti z zadevnimi pravili. Navedeni člen bi bilo zato treba spremeniti tako, da se določi, da države članice v primeru neskladnosti z zahtevami glede NNŠO sprejmejo potrebne ukrepe ter Komisijo, druge države članice in zadevne tretje države uradno obvestijo prek elektronskega sistema uradnega obveščanja iz člena 103 navedene uredbe.

(16) Zato bi moral člen 104 Uredbe (EU) 2016/2031, ki zadeva uradno obveščanje v primeru navzočnosti škodljivih organizmov, vključevati tudi sklic na člen 37(10) navedene uredbe.

(17) Na Komisijo bi bilo treba prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) sprejme delegirane akte za dopolnitev Uredbe (EU) 2016/2031 z določitvijo postopka za uvrstitev zelo tveganih rastlin, rastlinskih proizvodov in drugih predmetov na seznam na podlagi člena 42(1) navedene uredbe. Ta postopek bi moral vključevati naslednje elemente: pripravo dokazov za oceno zelo tveganih rastlin, rastlinskih proizvodov in drugih predmetov; ukrepe, ki jih je treba sprejeti po prejemu teh dokazov; postopke za to oceno ter ravnanje z dokumentacijo v zvezi z zaupnostjo in varstvom podatkov. To je potrebno, ker so izkušnje pokazale, da bi lahko določen postopek za uvrstitev zelo tveganih rastlin na seznam zagotovil preglednost in doslednost za države članice, tretje države in zadevne izvajalce poslovnih dejavnosti. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov, in da se ta posvetovanja izvedejo v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje ([5]). Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov Evropski parlament in Svet zlasti prejmeta vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njuni strokovnjaki pa se sistematično lahko udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov.

([5]) UL L 123, 12.5.2016, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2016/512/oj.

(18) V nekaterih primerih je primerno dovoliti vnos nekaterih rastlin, rastlinskih proizvodov ali drugih predmetov iz nekaterih tretjih držav na ozemlje Unije z odstopanjem od prepovedi iz člena 40(1) Uredbe (EU) 2016/2031 ali posebnih in enakovrednih zahtev iz izvedbenega akta, sprejetega v skladu s členom 41(2) navedene uredbe. Zadevne rastline, rastlinski proizvodi in drugi predmeti so trenutno uvrščeni na seznam v prilogah VI in VII k Izvedbeni uredbi Komisije (EU) 2019/2072 ([6]). Taki primeri so tisti, v katerih je Komisija prejela dokaze, ki upravičujejo sprejetje začasnih odstopanj z zahtevami, ki so enakovredne tistim iz člena 41 Uredbe (EU) 2016/2031 ali strožje od njih, ali v katerih je tretja država vložila zahtevo za odstopanje in predložila pisna zagotovila, da so ukrepi, ki jih uporablja na svojem ozemlju, učinkoviti pri zmanjševanju zadevnega tveganja zaradi teh rastlin, rastlinskih proizvodov ali drugih predmetov, ocena pa je pokazala, da se tveganje za ozemlje Unije lahko zmanjša na sprejemljivo raven z uporabo nekaterih začasnih ukrepov iz točk 2 in 3 oddelka 1 Priloge II k Uredbi (EU) 2016/2031.

(19) Zaradi jasnosti, skladnosti in preglednosti bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastila za sprejemanje izvedbenih aktov, ki določajo taka odstopanja. Zaradi popolnosti bi bilo treba v teh aktih določiti tudi začasne in sorazmerne ukrepe, ki so potrebni za zmanjšanje zadevnega fitosanitarnega tveganja na sprejemljivo raven. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ([7]).

(20) Da se zagotovi pravočasen pregled vseh navedenih izvedbenih aktov, njihovo obdobje uporabe ne bi smelo biti daljše od petih let. V izjemnih primerih, če je to utemeljeno na podlagi posodobljene ocene, bi moralo biti mogoče to obdobje podaljšati, za to odstopanje pa bi morale veljati spremenjene zahteve, da se obravnava morebitno fitosanitarno tveganje.

(21) Poleg tega bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme delegirane akte, s katerimi bi Uredbo (EU) 2016/2031 dopolnila z elementi glede postopka, ki ga je treba uporabiti za odobritev začasnih odstopanj od člena 40(2) in člena 41(2) navedene uredbe. To je potrebno, ker so izkušnje od sprejetja Uredbe (EU) 2016/2031 pokazale, da je za zagotovitev preglednosti in doslednosti za države članice, tretje države in zadevne izvajalce poslovnih dejavnosti potreben standardiziran postopek za odobritev takih začasnih odstopanj.

(22) V skladu s členom 42(4) Uredbe (EU) 2016/2031 se rastlina, rastlinski proizvod ali drug predmet črtajo s seznama zelo tveganih rastlin, rastlinskih proizvodov in drugih predmetov, če se na podlagi ocene tveganja ugotovi, da za njihov vnos na ozemlje Unije veljajo prepoved ali posebne zahteve ali pa ne veljajo sploh nobene zahteve. Vendar izkušnje z uporabo navedenega člena kažejo, da bi lahko za vnos navedenega blaga na ozemlje Unije v nekaterih primerih veljali posebni ukrepi, ki zmanjšujejo zadevno fitosanitarno tveganje na sprejemljivo raven, medtem ko v zvezi z nekaterimi zadevnimi škodljivimi organizmi celovita ocena še ni bila opravljena. Zato bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za črtanje rastlin, rastlinskih proizvodov ali drugih predmetov s seznama zelo tveganih rastlin, rastlinskih proizvodov ali drugih predmetov, sprejetega na podlagi člena 42(3) Uredbe (EU) 2016/2031, če predstavljajo fitosanitarno tveganje, ki še ni v celoti ocenjeno, in zanje še ni bil sprejet izvedbeni akt na podlagi člena 42(4) navedene uredbe. Za zmanjšanje fitosanitarnega tveganja na sprejemljivo raven bi bilo treba v izvedbenih aktih, sprejetih na podlagi teh pooblastil, določiti začasne ukrepe v zvezi z vnosom navedenih rastlin, rastlinskih proizvodov in drugih predmetov na ozemlje Unije, ki bi jih bilo treba omejiti na ustrezno in razumno časovno obdobje, potrebno za popolno oceno. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011.

(23) V skladu s členom 44(1), točka (a), Uredbe (EU) 2016/2031 Komisija na zahtevo določene tretje države z izvedbenimi akti opredeli enakovredne zahteve, če zadevna tretja država z uporabo enega ali več določenih ukrepov pod njenim uradnim nadzorom zagotovi raven fitosanitarne varnosti, ki je enakovredna posebnim zahtevam v zvezi s premiki zadevnih rastlin, rastlinskih proizvodov in drugih predmetov po ozemlju Unije.

([6]) Izvedbena uredba Komisije (EU) 2019/2072 z dne 28. novembra 2019 o določitvi enotnih pogojev za izvajanje Uredbe (EU) 2016/2031 Evropskega parlamenta in Sveta, kar zadeva ukrepe varstva pred škodljivimi organizmi rastlin, ter razveljavitvi Uredbe Komisije (ES) št. 690/2008 in spremembi Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2018/2019 (UL L 319, 10.12.2019, str. 1).

([7]) Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj).

(24) Izkušnje z izvajanjem navedene določbe so pokazale, da določitev zahtev, ki so enakovredne le posebnim zahtevam glede premikov rastlin, rastlinskih proizvodov in drugih predmetov po ozemlju Unije, ni niti ustrezna niti mogoča, če take zahteve za premike ne obstajajo. To je pogosto, kadar se pravila Unije nanašajo na škodljive organizme, ki so navzoči le v tretjih državah, ne pa na ozemlju Unije, in kadar so bile sprejete le zahteve za vnos blaga na ozemlje Unije.

(25) Zato bi morala biti zahtevana raven fitosanitarnega varstva zadevne tretje države enakovredna tudi veljavnim posebnim zahtevam v zvezi z vnosom zadevnih rastlin, rastlinskih proizvodov in drugih predmetov iz vseh ali nekaterih tretjih držav na ozemlje Unije.

(26) V skladu s členom 71(2) Uredbe (EU) 2016/2031 je treba v fitosanitarnem spričevalu pod naslovom „Dopolnilna izjava“ navesti, katera specifična zahteva je izpolnjena, kadar je v zadevnem izvedbenem aktu, sprejetem na podlagi člena 28(1) in (2), člena 30(1) in (3), člena 37(2), člena 41(2) in (3) ter člena 54(2) in (3) navedene uredbe, določenih več možnosti za take zahteve. Navedena specifikacija mora vsebovati celotno besedilo zadevne zahteve.

(27) Praksa uporabe Uredbe (EU) 2016/2031 je pokazala, da bi bilo treba v fitosanitarnih spričevalih navesti tudi sklic na zahteve, sprejete na podlagi člena 37(4) navedene uredbe, in sicer ukrepe za preprečevanje navzočnosti NNŠO na zadevnih rastlinah za saditev iz člena 36, točka (f), navedene uredbe, kadar zadevna določba določa več različnih možnosti za take zahteve. To je skladno s pristopom v zvezi s karantenskimi škodljivimi organizmi za Unijo, saj se člen 71(2) navedene uredbe nanaša na izvedbeni akt, sprejet na podlagi člena 41(2) in (3) navedene uredbe. Poleg tega bi to pristojnim organom, izvajalcem poslovnih dejavnosti in tretjim državam zagotovilo večjo jasnost in gotovost v zvezi z uporabo pravil o NNŠO in zadevnih rastlinah za saditev.

(28) Zato bi moral člen 71(2) Uredbe (EU) 2016/2031 vključevati sklic na izvedbene akte, sprejete na podlagi člena 37(4) navedene uredbe. Poleg tega bi bilo treba črtati sklic na člen 37(2) navedene uredbe, saj ni pomemben za vsebino dopolnilne izjave v fitosanitarnem spričevalu. Komisija bi morala zagotoviti, da se s prilagoditvijo ustreznih zahtev iz Izvedbene uredbe (EU) 2019/2072 do datuma začetka uporabe teh sprememb posodobijo pravila o prisotnosti NNŠO na rastlinah za saditev.

(29) Člen 81(1) Uredbe (EU) 2016/2031 določa, da se za premike rastlin, rastlinskih proizvodov ali drugih predmetov, ki se dobavijo neposredno končnemu uporabniku, vključno z ljubiteljskimi vrtnarji, rastlinski potni list ne zahteva. Vendar se ta izjema ne uporablja za končne uporabnike, ki navedene rastline, rastlinske proizvode ali druge predmete prejmejo prek prodaje po pogodbah, sklenjenih na daljavo.

(30) Izkušnje od sprejetja Uredbe (EU) 2016/2031 so pokazale, da v nekaterih primerih nekaterim rastlinam, rastlinskim proizvodom ali drugim predmetom rastlinski potni list ne bi bilo treba priložiti, tudi kadar njihova distribucija poteka prek prodaje na daljavo. Na Komisijo bi bilo zato treba prenesi izvedbena pooblastila, na podlagi katerih bi lahko določila, da se člen 81(1), točka (a), pod določenimi pogoji ne uporablja za določene rastline, rastlinske proizvode ali druge predmete, katerih distribucija poteka prek prodaje po pogodbah, sklenjenih na daljavo. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011.

(31) V skladu s členom 88 Uredbe (EU) 2016/2031 morajo zadevni izvajalci poslovnih dejavnosti na prodajne enote zadevnih rastlin, rastlinskih proizvodov in drugih predmetov namestiti rastlinske potne liste, preden se premikajo po ozemlju Unije na podlagi člena 79 oziroma preden se vnesejo na varovano območje ali premikajo po njem na podlagi člena 80 navedene uredbe. Kadar se take rastline, rastlinski proizvodi ali drugi predmeti premikajo v paketu, snopu ali embalaži, se rastlinski potni list namesti na navedeni paket, snop ali embalažo.

(32) Trgovinske prakse, ki temeljijo na Uredbi (EU) 2016/2031, so pokazale, da v nekaterih primerih rastlinskih potnih listov ni praktično mogoče namestiti na prodajne enote določenih rastlin, rastlinskih proizvodov ali drugih predmetov zaradi njihove velikosti, oblike ali drugih posebnih značilnosti. Namesto tega bi bilo treba dovoliti, da se prodajne enote navedenih rastlin, rastlinskih proizvodov ali drugih predmetov po ozemlju Unije premikajo z rastlinskim potnim listom, ki je z njimi povezan na način, ki ni fizična namestitev. Zahteve iz Uredbe (EU) 2016/2031 za izdajo rastlinskih potnih listov za zadevne rastline, rastlinske proizvode in druge predmete bi morale ostati nespremenjene.

(33) Zato bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila, s katerimi bi se omogočil premik nekaterih rastlin, rastlinskih proizvodov in drugih predmetov brez rastlinskega potnega lista, ki bi bil nameščen na njihove prodajne enote, zaradi njihove velikosti, oblike, načina pakiranja ali drugih posebnih značilnosti, zaradi katerih bi bila ta namestitev nepraktična. V zvezi s tem je treba določiti ureditve za zagotovitev, da rastlinski potni list ostane v uporabi, čeprav ni nameščen, in se še vedno nanaša na zadevne rastline, rastlinske proizvode in druge predmete. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011.

(34) Člen 94 Uredbe (EU) 2016/2031 določa, da se rastlinski potni listi izdajo na mejnih kontrolnih točkah, da se nadomestijo fitosanitarna spričevala za rastline, rastlinske proizvode ali druge predmete, vnesene na ozemlje Unije. Države članice lahko že sedaj namesto izdajanja rastlinskih potnih listov na mejnih kontrolnih točkah fitosanitarno spričevalo nadomestijo z overjeno kopijo izvirnega fitosanitarnega spričevala, ki spremlja premik rastline, rastlinskega proizvoda ali drugega predmeta do točke izdaje rastlinskega potnega lista. Da bi države članice prispevale k procesu digitalizacije, zmanjšale upravno breme in nadalje uporabljale elektronski sistem uradnega obveščanja iz člena 103 navedene uredbe, bi morale imeti možnost, da v takih primerih uporabijo informacije iz tega sistema, če je elektronsko fitosanitarno spričevalo ali digitalna kopija fitosanitarnega spričevala dostopna v navedenem sistemu in je na voljo na zahtevo pristojnih organov. Ob upoštevanju jamstev, zagotovljenih prek elektronskega sistema uradnega obveščanja v zvezi z varnim dostopom do dokumentov, taka možnost ne bi smela biti več omejena na ozemlje države članice, v kateri so bili opravljeni fitosanitarni pregledi ob uvozu. Iz podobnih razlogov se ta omejitev na ozemlje države članice ne bi smela več uporabljati za uporabo overjenih kopij.

(35) V skladu s členom 99(1) Uredbe (EU) 2016/2031 se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov, ki dopolnjujejo to uredbo z določitvijo elementov, ki se navedejo na uradnih potrdilih, specifičnih za rastline, rastlinske proizvode ali druge predmete, razen lesenega pakirnega materiala, in ki se zahtevajo v skladu z veljavnimi mednarodnimi standardi. Od sprejetja Uredbe (EU) 2016/2031 ni bil sprejet noben tak mednarodni standard, prav tako nobena mednarodna organizacija trenutno ne izvaja pripravljalnih del za pripravo takih standardov. Zato ni mogoče sprejeti teh delegiranih aktov in posledično rastline, rastlinski proizvodi ali drugi predmeti ne morejo biti vneseni na ozemlje Unije s takimi uradnimi potrdili kot alternativo fitosanitarnim spričevalom.

(36) Poleg tega se v skladu z nekaterimi izvedbenimi akti, sprejetimi na podlagi direktiv Sveta 77/93/EGS ([8]) in 2000/29/ES ([9]), na ozemlje Unije še vedno vnašajo rastline, rastlinski proizvodi in drugi predmeti, ki jih spremljajo uradna potrdila, ki niso fitosanitarna spričevala, izdana v več tretjih državah. Ti akti so zlasti odločbe Komisije 93/365/EGS ([10]), 93/422/EGS ([11]) in 93/423/EGS ([12]) ter Izvedbeni sklep Komisije 2013/780/EU ([13]). Navedene odločbe in sklep so bili sprejeti, ker ni bilo ustreznih mednarodnih standardov, in so še vedno veljavni.

(37) Izkušnje, pridobljene z uporabo Uredbe (EU) 2016/2031 in odločb 93/365/EGS, 93/422/EGS, 93/423/EGS ter Sklepa 2013/780/EU, kažejo, da uradna potrdila, na katera se sklicujejo, zagotavljajo ustrezna jamstva za fitosanitarno varstvo ozemlja Unije, čeprav ustrezni mednarodni standardi niso nikoli obstajali. Zaradi tega in za zagotovitev nadaljnje uporabe uradnih potrdil na podlagi Uredbe (EU) 2016/2031 bi bilo treba iz člena 99(1) navedene uredbe črtati pogoj, da se elementi zadevnega delegiranega akta zahtevajo v skladu z veljavnimi mednarodnimi standardi.

([8]) Direktiva Sveta 77/93/EGS z dne 21. decembra 1976 o zaščitnih ukrepih proti vnosu organizmov, škodljivih za rastline ali rastlinske proizvode, v države članice (UL L 26, 31.1.1977, str. 20).

([9]) Direktiva Sveta 2000/29/ES z dne 8. maja 2000 o varstvenih ukrepih proti vnosu organizmov, škodljivih za rastline ali rastlinske proizvode, v Skupnost in proti njihovemu širjenju v Skupnosti (UL L 169, 10.7.2000, str. 1).

([10]) Odločba Komisije 93/365/EGS z dne 2. junija 1993 o pooblastitvi držav članic za določitev odstopanj od nekaterih določb Direktive Sveta 77/93/EGS o toplotno obdelanem lesu iglavcev s poreklom iz Kanade in o določitvi podrobnosti indikatorskega sistema, ki se uporablja za toplotno obdelani les (UL L 151, 23.6.1993, str. 38).

([11]) Odločba Komisije 93/422/EGS z dne 22. junija 1993 o pooblastitvi držav članic za določitev odstopanj od nekaterih določb Direktive Sveta 77/93/EGS o lesu iglavcev, sušenem v pečeh, s poreklom iz Kanade in o določitvi podrobnosti indikatorskega sistema, ki se uporablja za les, sušen v pečeh (UL L 195, 4.8.1993, str. 51).

([12]) Odločba Komisije 93/423/EGS dne 22. junija 1993 o pooblastitvi držav članic za določitev odstopanj od nekaterih določb Direktive Sveta 77/93/EGS glede lesa iglavcev, sušenega v pečeh, s poreklom iz Združenih držav Amerike in o določitvi podrobnosti indikatorskega sistema, ki se uporablja za les, sušen v pečeh (UL L 195, 4.8.1993, str. 55).

([13]) Izvedbeni sklep Komisije 2013/780/EU z dne 18. decembra 2013 o določitvi odstopanja od člena 13(1)(ii) Direktive Sveta 2000/29/ES glede žaganega lesa brez lubja iz rodov Quercus L. in Platanus L. ter vrste Acer saccharum Marsh. s poreklom iz Združenih držav Amerike (UL L 346, 20.12.2013, str. 61).

(38) V skladu s členom 103 Uredbe (EU) 2016/2031 mora Komisija vzpostaviti elektronski sistem za predložitev uradnih obvestil držav članic. Za zagotovitev, da bi se tak elektronski sistem lahko uporabljal tudi za predložitev poročil, kot so poročila o preiskavah karantenskih škodljivih organizmov za Unijo, prednostnih škodljivih organizmov, škodljivih organizmov, za katere veljajo ukrepi, sprejeti na podlagi členov 29 in 30 navedene uredbe in karantenskih škodljivih organizmov za varovana območja, bi bilo treba prvi odstavek člena 103 navedene uredbe spremeniti tako, da bi vključeval tudi predložitev poročil držav članic. To je potrebno za racionalizacijo sistema poročanja in okrepitev procesa digitalizacije fitosanitarnih ukrepov.

(39) Uredbo (EU) 2016/2031 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti.

(40) Od začetka uporabe Uredbe (EU) 2016/2031 in Uredbe (EU) 2017/625 Evropskega parlamenta in Sveta ([14]) so izkušnje pokazale, da uradno obvestilo o odsotnosti fitosanitarnega spričevala ali drugih uradnih potrdil v primeru rastlin, rastlinskih proizvodov ali drugih predmetov, vnesenih v Unijo kot del osebne prtljage potnikov ali s poštnimi storitvami, namenjenih za osebno porabo ali uporabo, nesorazmerno povečuje upravno breme za pristojne organe v zvezi z zadevnim fitosanitarnim tveganjem. Uradno obvestilo o navedenih pošiljkah, za katere veljajo ukrepi iz člena 1(2), točka (g), Uredbe (EU) 2017/625, bi bilo zato treba izvzeti iz člena 66(5) navedene uredbe, če neskladnost zadeva odsotnost fitosanitarnega spričevala ali drugega uradnega potrdila iz člena 99(1) Uredbe (EU) 2016/2031. Vendar bi morali pristojni organi, za zagotovitev učinkovitega pregleda izvora in narave neskladnosti v vsaki državi članici, voditi evidenco teh primerov neskladnosti ter Komisiji in pristojnim organom drugih držav članic letno predložiti poročilo, ki vsebuje povzetek teh evidenc. Za racionalizacijo obveznosti poročanja in večjo digitalizacijo poročanja bi bilo treba navedena poročila predložiti prek sistema upravljanja informacij za uradni nadzor (IMSOC) iz člena 131 Uredbe (EU) 2017/625.

(41) Da se tretjim državam in njihovim izvajalcem poslovnih dejavnosti omogoči prilagoditev novim pravilom o izdaji fitosanitarnih spričeval glede skladnosti z zadevnimi pravili o NNŠO, bi se morala sprememba člena 71(2) Uredbe (EU) 2016/2031 uporabljati po 18 mesecih od datuma začetka veljavnosti te uredbe –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Spremembe Uredbe (EU) 2016/2031

Uredba (EU) 2016/2031 se spremeni:

(1) v členu 18(6) se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Države članice Komisijo in druge države članice uradno obvestijo o razmejenih območjih takoj po njihovi vzpostavitvi, skupaj z zadevnimi škodljivimi organizmi in ustreznimi sprejetimi ukrepi. Ta uradna obvestila se pošljejo prek elektronskega sistema uradnega obveščanja iz člena 103.“;

(2) v členu 19 se doda naslednji odstavek:

„8. O ugotovitvi, da je v varovalnem pasu navzoč zadevni škodljivi organizem, iz odstavka 2 tega člena in o preklicu razmejenih območij iz odstavka 4 tega člena se uradno obvesti prek elektronskega sistema uradnega obveščanja iz člena 103.“;

(3) vstavi se naslednji člen:

([14]) Uredba (EU) 2017/625 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2017 o izvajanju uradnega nadzora in drugih uradnih dejavnosti, da se zagotovi uporaba zakonodaje o živilih in krmi, pravil o zdravju in dobrobiti živali ter zdravju rastlin in fitofarmacevtskih sredstvih, ter o spremembi uredb (ES) št. 999/2001, (ES) št. 396/2005, (ES) št. 1069/2009, (ES) št. 1107/2009, (EU) št. 1151/2012, (EU) št. 652/2014, (EU) 2016/429 in (EU) 2016/2031 Evropskega parlamenta in Sveta, uredb Sveta (ES) št. 1/2005 in (ES) št. 1099/2009 ter direktiv Sveta 98/58/ES, 1999/74/ES, 2007/43/ES, 2008/119/ES in 2008/120/ES ter razveljavitvi uredb (ES) št. 854/2004 in (ES) št. 882/2004 Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv Sveta 89/608/EGS, 89/662/EGS, 90/425/EGS, 91/496/EGS, 96/23/ES, 96/93/ES in 97/78/ES ter sklepa Sveta 92/438/EGS (Uredba o uradnem nadzoru) (UL L 95, 7.4.2017, str. 1).

„*Člen 19a*

Ekipa Unije za izredne razmere na področju zdravja rastlin

1. Ustanovi se ekipa Unije za izredne razmere na področju zdravja rastlin (v nadaljnjem besedilu: ekipa), ki jo sestavljajo strokovnjaki in ki državam članicam na njihovo zahtevo v nujnih primerih pomaga pri ukrepih, ki jih je treba sprejeti na podlagi členov 10 do 19, 27 in 28, v zvezi z novimi izbruhi karantenskih škodljivih organizmov za Unijo in škodljivih organizmov, za katere veljajo ukrepi, sprejeti na podlagi člena 30. V utemeljenih primerih lahko ekipa v nujnih primerih pomaga tudi tretjim državam, ki mejijo na ozemlje Unije ali zanj predstavljajo neposredno fitosanitarno tveganje, na podlagi zaprosila ene ali več držav članic in zadevne tretje države, v zvezi z izbruhi karantenskih škodljivih organizmov za Unijo in škodljivih organizmov, za katere veljajo ukrepi, sprejeti na podlagi člena 30, na njihovem ozemlju.

Komisija za vsak primer pomoči imenuje posebne člane ekipe, in sicer na podlagi njihovega strokovnega znanja in v posvetovanju z zadevno državo članico ali tretjo državo.

Ta pomoč lahko vključuje zlasti:

(a) znanstveno, tehnično in vodstveno pomoč na kraju samem ali na daljavo v zvezi z izkoreninjenjem zadevnih škodljivih organizmov, preprečevanjem njihovega širjenja in drugimi ukrepi, v tesnem sodelovanju s pristojnimi organi zadevne države članice ali tretje države, v kateri je prišlo do izbruha škodljivih organizmov ali obstaja sum izbruha;

(b) posebne znanstvene nasvete o ustreznih diagnostičnih metodah po potrebi v sodelovanju z ustreznim referenčnim laboratorijem Evropske unije iz člena 94 Uredbe (EU) 2017/625 in z drugimi referenčnimi laboratoriji;

(c) posebno pomoč po potrebi za podporo pri usklajevanju med pristojnimi organi držav članic ali tretjih držav in z navedenimi laboratoriji.

Vsebino, pogoje in časovni okvir te pomoči določi Komisija v dogovoru z zadevno državo članico ali tretjo državo ter ustreznimi državami članicami, ki priskrbijo strokovnjake.

2. Države članice lahko Komisiji predložijo seznam strokovnjakov, ki jih predlagajo za imenovanje za člane ekipe, in ga posodabljajo. Ob tem države članice za vsakega predlaganega strokovnjaka priskrbijo vse ustrezne informacije o poklicnem profilu in področju strokovnega znanja in izkušenj.

3. Člani ekipe so upravičeni do nadomestila za sodelovanje pri dejavnostih ekipe na kraju samem in po potrebi za opravljanje nalog vodje ekipe ali poročevalca o specifični misiji za pomoč.

To nadomestilo ter povračilo potnih stroškov in dnevnic izplača Komisija v skladu s pravili za povračilo potnih stroškov, dnevnic in drugih stroškov za strokovnjake.“;

(4) v členu 22(3) se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Države članice Komisiji in drugim državam članicam do 30. aprila vsako leto poročajo o rezultatih preiskav iz odstavka 1, ki so bile opravljene v preteklem koledarskem letu. Ta poročila vključujejo informacije o kraju in času izvedbe preiskav, zadevnih škodljivih organizmih, rastlinah, rastlinskih proizvodih ali drugih predmetih, številu uradnih pregledov in odvzetih vzorcev ter ugotovitvah za vsak zadevni škodljivi organizem. Ta poročila se predložijo prek elektronskega sistema uradnega obveščanja iz člena 103.“;

(5) člen 23 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se tretji pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Večletni programi preiskav se vzpostavijo za obdobje od pet do deset let. Ti programi se pregledujejo in posodabljajo na podlagi veljavnih pravil in fitosanitarnih razmer na zadevnem ozemlju.“;

(b) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Države članice na zahtevo Komisije priglasijo svoje večletne programe preiskav Komisiji in drugim državam članicam. Ta uradna obvestila se predložijo prek elektronskega sistema uradnega obveščanja iz člena 103.“;

(6) v členu 24 se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Države članice Komisiji in drugim državam članicam do 30. aprila vsako leto poročajo o rezultatih preiskav iz odstavka 1, ki so bile opravljene v preteklem koledarskem letu. Ta poročila se predložijo prek elektronskega sistema uradnega obveščanja iz člena 103.“;

(7) v členu 25 se odstavek 3 nadomesti z naslednjim:

„3. Načrti izrednih ukrepov se lahko združijo za več prednostnih škodljivih organizmov s podobno biologijo in naborom gostiteljskih vrst. V teh primerih so sestavljeni iz splošnega dela, ki je skupen vsem prednostnim škodljivim organizmom, ki so v njem zajeti, in specifičnih delov za vsak zadevni prednostni škodljivi organizem. Podobno lahko države članice sodelujejo pri usklajevanju načrtov izrednih ukrepov za nekatere vrste, kadar je to ustrezno za vrste prednostnih škodljivih organizmov s podobno biologijo ter s prekrivajočimi se ali sorodnimi nabori gostiteljskih vrst.“;

(8) v členu 30(1) se tretji pododstavek nadomesti z naslednjim:

„V okviru teh ukrepov se za vsak zadevni škodljivi organizem izvaja ena ali več določb iz točk (a) do (g) prvega pododstavka člena 28(1), kadar je to ustrezno. Ti ukrepi lahko vključujejo prepoved vnosa tega škodljivega organizma na ozemlje Unije ter njegovih premikov po tem ozemlju oziroma njegovega posedovanja, razmnoževanja ali izpusta na njem in zahteve glede vnosa rastlin, rastlinskih proizvodov in drugih predmetov na ozemlje Unije ter njihovih premikov po njem.“;

(9) v členu 34 se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Države članice Komisijo in druge države članice do 30. aprila vsako leto uradno obvestijo o rezultatih preiskav iz odstavka 1, ki so bile opravljene v preteklem koledarskem letu. Ta uradna obvestila se predložijo prek elektronskega sistema uradnega obveščanja iz člena 103.“;

(10) v členu 37 se doda naslednji odstavek:

„10. Če je vnos rastlin za saditev na ozemlje Unije ali njihov premik po tem ozemlju v neskladnosti z odstavkom 1 tega člena, države članice sprejmejo potrebne ukrepe ter Komisijo in druge države članice prek elektronskega sistema uradnega obveščanja iz člena 103 uradno obvestijo o tej neskladnosti in teh ukrepih.

Države članice o teh ukrepih uradno obvestijo tudi tretjo državo, iz katere so bile rastline za saditev vnesene na ozemlje Unije.“;

(11) v člen 42 se vstavi naslednji odstavek:

„1a. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje delegiranega akta v skladu s členom 105, s katerim dopolni to uredbo z določitvijo postopka za uvrstitev zelo tveganih rastlin, rastlinskih proizvodov in drugih predmetov na seznam.

Ta delegirani akt določa vse naslednje elemente:

(a) pripravo dokazov za oceno zelo tveganih rastlin, rastlinskih proizvodov in drugih predmetov;

(b) ukrepe, ki jih je treba sprejeti po prejemu teh dokazov;

(c) postopke za to oceno;

(d) ravnanje z dokumentacijo v zvezi z zaupnostjo in varstvom podatkov.“;

(12) vstavi se naslednji člen:

„Člen 42a

Začasna odstopanja od prepovedi iz členov 40 in 42 ter zahtev iz člena 41

1. Komisija lahko z odstopanjem od člena 40(1) in člena 41(1) z izvedbenimi akti sprejme začasna odstopanja od prepovedi iz člena 40(1) ter posebnih in enakovrednih zahtev iz člena 41(2) v zvezi z vnosom določenih rastlin, rastlinskih proizvodov in drugih predmetov s poreklom iz ene ali več tretjih držav na ozemlje Unije, ki predstavljajo fitosanitarno tveganje, ki še ni v celoti ocenjeno.

S temi izvedbenimi akti se:

(a) določijo začasni ukrepi za vnos navedenih rastlin, rastlinskih proizvodov in drugih predmetov na ozemlje Unije v skladu z načeli iz oddelka 2 Priloge II ter

(b) spremenijo zadevni deli izvedbenih aktov iz člena 40(2) in člena 41(2) tako, da se vstavi sklic na odstopanje v zvezi z zadevno rastlino, rastlinskim proizvodom ali drugim predmetom.

2. Začasna odstopanja iz odstavka 1 se lahko sprejmejo samo, če sta izpolnjena naslednja pogoja:

(a) (i) Komisija je prejela dokaze, ki upravičujejo sprejetje začasnih odstopanj z zahtevami, ki so enakovredne tistim iz člena 41 ali strožje od njih, ali

(ii) zadevna tretja država je Komisiji predložila zahtevo, ki vsebuje uradna pisna jamstva, da se na njenem ozemlju pred vložitvijo zahteve in ob vložitvi zahteve izvajajo ukrepi, ki so potrebni za obravnavo zadevnega fitosanitarnega tveganja, in

(b) ocena je pokazala, da navedene rastline, rastlinski proizvodi ali drugi predmeti predstavljajo tveganje, ki ga je mogoče zmanjšati na sprejemljivo raven z uporabo ukrepov, potrebnih za obravnavo zadevnega fitosanitarnega tveganja.

3. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje delegiranega akta v skladu s členom 105, s katerim dopolni to uredbo v zvezi s postopkom, ki ga je treba uporabiti za odobritev začasnih odstopanj iz odstavka 1 tega člena. Ta delegirani akt določa naslednje elemente postopka:

(a) pripravo, vsebino in predložitev zahtev in dokumentacije s strani zadevnih tretjih držav;

(b) ukrepe, ki jih je treba sprejeti po prejemu navedenih zahtev in dokumentacije, po potrebi vključno s posvetovanjem z znanstvenimi organi ali upoštevanjem znanstvenih mnenj ali študij;

(c) ravnanje z zahtevki in dokumentacijo v zvezi z zaupnostjo in varstvom podatkov.

4. Z odstopanjem od člena 42(2) lahko Komisija z izvedbenimi akti sprejme začasna odstopanja od aktov iz člena 42(3), če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) fitosanitarno tveganje za zadevne zelo tvegane rastline, rastlinske proizvode ali druge predmete še ni v celoti ocenjeno;

(b) začasna ocena je pokazala, da navedene rastline, rastlinski proizvodi ali drugi predmeti predstavljajo tveganje, ki ga je mogoče zmanjšati na sprejemljivo raven z uporabo ukrepov, potrebnih za obravnavo zadevnega fitosanitarnega tveganja;

(c) v zvezi z zadevnimi rastlinami, rastlinskimi proizvodi ali drugimi predmeti še ni bil sprejet izvedbeni akt na podlagi člena 42(4).

V teh izvedbenih aktih se določijo začasni ukrepi, ki zadevajo vnos teh rastlin, rastlinskih proizvodov in drugih predmetov v Unijo ter so potrebni za zmanjšanje zadevnega fitosanitarnega tveganja na sprejemljivo raven.

5. V izvedbenih aktih iz odstavkov 1 in 4 se določi letno poročanje zadevne tretje države o uporabi zadevnih začasnih ukrepov. Če se na podlagi poročila ugotovi, da z ukrepi, o katerih se poroča, zadevno tveganje ni ustrezno obravnavano, se akt, ki določa te ukrepe, nemudoma razveljavi ali ustrezno spremeni.

6. Obdobje uporabe izvedbenih aktov iz odstavka 1 ne more biti daljše od petih let. Vendar se to obdobje lahko podaljša, za zadevno odstopanje pa lahko veljajo spremenjene zahteve, če je to utemeljeno na podlagi posodobljene ocene.

7. Izvedbeni akti iz odstavkov 1 in 4 se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 107(2).“;

(13) v členu 44(1) se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) zadevna tretja država z uporabo enega ali več določenih ukrepov pod njenim uradnim nadzorom zagotovi raven fitosanitarne varnosti, ki je enakovredna posebnim zahtevam v zvezi z vnosom zadevnih rastlin, rastlinskih proizvodov in drugih predmetov iz drugih tretjih držav na ozemlje Unije ali njihovimi premiki po njem;“;

(14) v členu 71 se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Fitosanitarno spričevalo v poglavju‚Dopolnilna izjava‘ navaja, katera specifična zahteva je izpolnjena, kadar zadevni izvedbeni akt, sprejet na podlagi člena 28(1) in (2), člena 30(1) in (3), člena 37(4), člena 41(2) in (3) ter člena 54(2) in (3), omogoča več različnih možnosti glede takih zahtev. Navedena specifikacija vključuje celotno besedilo zadevne zahteve. V primeru ene ali več kategorij rastlin za saditev iz člena 37(7) v zvezi z nadzorovanimi nekarantenskimi škodljivimi organizmi za Unijo navedena specifikacija vključuje celotno besedilo možnosti, ki se uporablja za zadevno kategorijo.“;

(15) v členu 81 se doda naslednji odstavek:

„3. Komisija lahko z izvedbenimi akti določi primere, v katerih se odstavek 1, točka (a), tega člena ne uporablja za določene rastline, rastlinske proizvode ali druge predmete, katerih distribucija poteka prek prodaje po pogodbah, sklenjenih na daljavo. V teh izvedbenih aktih se lahko določijo pogoji za njihovo uporabo. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 107(2).“;

(16) v členu 88 se dodata naslednja odstavka:

„Komisija lahko z izvedbenimi akti sprejme določbe v zvezi z:

(a) določitvijo rastlin, rastlinskih proizvodov in drugih predmetov, ki se z odstopanjem od prvega odstavka lahko premikajo v Uniji z rastlinskim potnim listom, ki je z njimi povezan na način, ki ni fizična namestitev, zaradi njihove velikosti, oblike ali načina pakiranja, ki onemogočajo ali zelo otežujejo takšno namestitev, in

(b) določitvijo pravil za zagotovitev, da se zadevni rastlinski potni list, čeprav ni nameščen, še vedno nanaša na zadevne rastline, rastlinske proizvode in druge predmete.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 107(2).“;

(17) v členu 94 se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Države članice lahko z odstopanjem od prvega pododstavka odstavka 1 odločijo, da se fitosanitarno spričevalo na vstopni točki zadevne rastline, rastlinskega proizvoda ali drugega predmeta na ozemlje Unije nadomesti z:

(a) overjeno kopijo izvirnika fitosanitarnega spričevala; to kopijo izda pristojni organ ter spremlja premike zadevne rastline, rastlinskega proizvoda ali drugega predmeta le do točke izdaje rastlinskega potnega lista, ali

(b) informacijami v elektronskem sistemu uradnega obveščanja iz člena 103, če je elektronsko fitosanitarno spričevalo ali digitalna kopija fitosanitarnega spričevala dostopna v tem sistemu in je na zahtevo pristojnih organov na voljo med premikom zadevne rastline, rastlinskega proizvoda ali drugega predmeta do točke izdaje rastlinskega potnega lista.“;

(18) v členu 99 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 105, s katerimi dopolni to uredbo z določitvijo elementov, ki se navedejo na uradnih potrdilih, specifičnih za rastline, rastlinske proizvode ali druge predmete, razen lesenega pakirnega materiala, kot dokaz izvajanja ukrepov, sprejetih na podlagi člena 28(1) ali (2), člena 30(1) ali (3), člena 41(2) ali (3), člena 44 ali člena 54(2) ali (3).“;

(19) v členu 103 se prvi odstavek nadomesti z naslednjim:

„Komisija vzpostavi elektronski sistem za predložitev uradnih obvestil in poročil držav članic.“;

(20) v členu 104, prvi odstavek, se uvodni del nadomesti z naslednjim:

„Komisija lahko z izvedbenimi akti določi posebna pravila glede predložitve uradnih obvestil iz člena 9(1) in (2), člena 11, člena 17(3), člena 18(6), člena 19(2) in (8), člena 28(7), člena 29(3), prvi pododstavek, člena 30(8), člena 33(1), člena 37(10), člena 40(4), člena 41(4), člena 46(4), člena 49(6), člena 53(4), člena 54(4), člena 60(2), člena 77(2) in člena 95(5). Ta pravila se nanašajo na enega ali več od naslednjih elementov:“;

(21) člen 105 se spremeni:

(a) v odstavek 2 se doda naslednji pododstavek:

„Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 42(1a) in člena 42a(3) se prenese na Komisijo za obdobje petih let od 5. januarja 2025. Komisija pripravi poročilo o prenosu pooblastila najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljšuje za enako dolga obdobja, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.“;

(b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Prenos pooblastila iz člena 6(2), člena 7, člena 8(5), člena 19(7), člena 21, člena 32(5), člena 34(1), člena 38, člena 42(1a), člena 42a(3), člena 43(2), člena 46(2), člena 48(5), člena 51, člena 65(4), člena 71(4), člena 76(4), člena 81(2), člena 83(6), člena 87(4), člena 89(2), člena 96(2), člena 98(1), člena 99(1), člena 100(4), člena 101(5) in člena 102(6) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.“;

(c) odstavek 6 se nadomesti z naslednjim:

„6. Delegirani akt, sprejet na podlagi člena 6(2), člena 7, člena 8(5), člena 19(7), člena 21, člena 32(5), člena 34(1), člena 38, člena 42(1a), člena 42a(3), člena 43(2), člena 46(2), člena 48(5), člena 51, člena 65(4), člena 71(4), člena 76(4), člena 81(2), člena 83(6), člena 87(4), člena 89(2), člena 96(2), člena 98(1), člena 99(1), člena 100(4), člena 101(5) in člena 102(6) začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.“.

Člen 2

Sprememba Uredbe (EU) 2017/625

V člen 66 Uredbe (EU) 2017/625 se vstavi naslednji odstavek:

„5a. Rastline, rastlinski proizvodi ali drugi predmeti, za katere veljajo ukrepi iz člena 1(2), točka (g), ki vstopajo v Unijo kot del osebne prtljage potnikov ali s poštnimi storitvami, namenjeni za osebno porabo ali uporabo, so izvzeti iz obveznosti obveščanja iz odstavka 5 tega člena, če neskladnost zadeva odsotnost fitosanitarnega spričevala ali drugega uradnega potrdila iz člena 99(1) Uredbe (EU) 2016/2031.

Pristojni organi vodijo evidenco teh primerov neskladnosti ter Komisiji in pristojnim organom drugih držav članic letno predložijo poročilo, ki vsebuje povzetek teh evidenc.

To poročilo se predloži prek IMSOC.“

Člen 3

Začetek veljavnosti in uporaba

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 1, točka 14, se uporablja od 6. julija 2026.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 27. novembra 2024

Za Evropski parlament	*Za Svet*
predsednica	*predsednik*
R. METSOLA	BÓKA J.